

15/04/2019

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων στο Σαραντάριο Όρος

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξήρχε της θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού τη Θεοτόκου Σαρανταρίου Όρους, την Ε΄ Κυριακή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ημέρα μνήμης της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας.

Η ανακοίνωση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων

Τήν Κυριακήν, 1ην/ 14ην Ἀπριλίου 2019, Ε΄ Κυριακήν τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡμέραν μνήμης τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ.

Ἀριστάρχου, τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Τιμίου Προδρόμου τοῦ Ἰορδάνου Ἀρχιμανδρίτου Βαρθολομαίου, τοῦ ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου, τοῦ Ἱεροψάλτου Ἀρχιμανδρίτου Δημητρίου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καί τοῦ διακόνου Σωφρονίου, προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σαρανταρίου Ὁρους, τῇ ὑποδοχῇ τοῦ ἡγουμένου καί ἀνακαινιστοῦ τῆς μονῆς αὐτῆς, καθώς καί τῆς μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐν Ἰορδάνῃ Ἀρχιμανδρίτου Γερασίμου.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θ. Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διά τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ:

«Εἵ γαρ τό αἷμα ταύρων καί τράγων, καί σποδός δαμάλεως ραντίζουσα τούς κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρός τήν τῆς σαρκός καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, Ὃς διά Πνεύματος αἰωνίου Ἐαυτόν προσήνεγκεν ἅμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τήν συνείδησιν ὑμῶν ἀπό νεκρῶν ἔργων εἰς τό λατρεύειν Θεῷ ζῶντι», (Ἑβραίους 9, 13-14) κηρύττει ὁ μέγας τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, δηλονότι τῷ ὑψηλῷ ὄρει, ἔνθα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐνήστευσε τεσσαράκοντα ἡμέρας πειραζόμενος ὑπὸ διαβόλου, ἵνα λατρεύσωμεν Θεῷ ζῶντι ἀφ' ἐνός καὶ κοινωνήσωμεν τῶν Ἁγίων καὶ Ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ Τιμίου Σώματος καὶ ζωοποιοῦ Αἵματος τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Σήμερον, ἡμέρᾳ Κυριακῇ Ε΄ τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ποιεῖται τήν μνήμην τῆς ὁσίας μητρός ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἡ ὁποία ζήσασα βίον ἄσωτον ἐπὶ 17 ἔτη ἀπεφάσισε νὰ μεταβάλη ζωὴν καὶ ἐξιλεώσῃ τόν Θεόν διὰ μετανοίας, διό καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, ἔνθα ἔζησεν ἐν αὐτῇ τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη ζωὴν σκληροτάτην καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον, μόνη μόνῳ Θεῷ προσευχομένη, ἔχουσα ὡς παράδειγμα τόν Χριστόν, «Ὃς διὰ πνεύματος αἰώνιου, ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμῶμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τήν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων», (Ἑβρ. 9,14).

Ἐκεῖνο, τό ὁποῖον δύναται νὰ καθαρίσῃ τήν συνείδησίν μας ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἔργων, δηλονότι ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἁμαρτίας, τὰ ὁποῖα συνιστοῦν τόν μολυσμόν τῆς συνειδήσεως καὶ προκαλοῦν τήν νέκρωσιν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ καθαρότητα τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἐντός ἡμῶν ἐνεργείας τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ἄνευ τοῦ ὁποίου αἷματος εἶναι ἀδύνατος ἡ λατρεία τοῦ ζῶντος Θεοῦ. «Ὁ νεκρῶν ἔργων ἀπτόμενος, λέγει ὁ Θεοφύλακτος, οὐ λατρεύει Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, ἀλλὰ τὰ ἔργα ἃ προαιρεῖται ἐκεῖνα θεοποιεῖ. Οὕτως ὁ γαστρίμαργος θεοποιεῖ τήν κοιλίαν, οὕτως ὁ πλεονέκτης εἰδωλολατρεῖ». Ὁ δὲ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «ὁ νεκρά ἔργα ἔχων οὐκ ἔνι δουλεύειν τῷ ζῶντι Θεῷ». Καὶ τοῦτο διότι ἡ ἁμαρτία σκοτίζει τόν νοῦν, μολύνει τήν συνείδησιν καὶ προκαλεῖ τήν ἀποξένωσιν ἀπὸ τόν Θεόν». Μόνον ὅταν ἡ ψυχὴ μας εἶναι καθαρὰ καὶ ἡ συνείδησίς μας ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τόν ρῦπον τῆς ἁμαρτίας δυνάμεθα νὰ λατρεύσωμεν τόν ἀληθινόν Θεόν καὶ Κύριον ἡμῶν εὐαρέστως, ὡς λέγει ὁ σοφός Παῦλος: «Διό βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας», (Ἑβρ. 12, 28).

Διὰ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος τοῦ Σταυροῦ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός κατήργησε τόν θάνατον τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐ χάρισεν εἰς ἡμᾶς διὰ παντός τήν δυνατότητα τῆς σωτηρίας, δηλονότι τήν ἐλευθερίαν ἀπὸ τόν ζυγόν τῆς δουλείας τῆς ἁμαρτίας. Διό καὶ ὁ Μέγας Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἣ ὁ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε», (Γαλ. 5,1).

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὢν τό μυστικόν σῶμα καί ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, ἔδωκεν ἐξουσίαν τοῖς μαθηταῖς καί ἀποστόλοις καί τοῖς διαδόχοις αὐτῶν εἰπών· «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τάς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε κεκράτηνται», (Ἰωάν. 20,23). Προσέτι δέ ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖται τό ἀντίτυπον τῆς ὑπὸ τοῦ Νῶε κατασκευασθείσης Κιβωτοῦ, «εἰς ἣν ὀλίγοι, τοῦτ'

ἔστιν ὁκτώ ψυχαί, διεσώθησαν δι' ὕδατος· ὁ ἀντίτυπον νῦν καί ἡμᾶς σῶζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ρύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ», ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος (Α' Πέτρ. 3, 20-21).

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ διὰ τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Νῶε σωτηρία προεικόνιζε τὴν διὰ τῆς κολυμβήθρας καὶ τοῦ βαπτίσματος σωτηρίαν. Εἶναι δέ τό βάπτισμα ὄχι ἀπλῶς καθαρισμός καὶ ἀπόπλυσις τῆς ἀκαθαρσίας τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ θερμὴ αἴτησις πρὸς τὸν Θεόν νά μᾶς δώσῃ συνείδησιν ἀγαθὴν, ἐλευθέραν ἀπὸ κάθε τύψιν. Μᾶς σῶζει δέ τό βάπτισμα δυνάμει τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό βάπτισμα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπὸ τό θεμελιῶδες μυστήριον τῆς μετανοίας κατὰ τό κήρυγμα τοῦ Κυρίου εἰπόντος: «Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν», (Ματθ. 9,13). Οἱ δέ ἐν Ἱεροσολύμοις Χριστιανοί ἐδόξαζαν τὸν Θεόν, ἀκούοντες εἰς τό κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, λέγοντος ὅτι «καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεός τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν», (Πράξ. 11,18). Διό καὶ ὁ θεῖος Παῦλος προτρέπει τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Τιμόθεον λέγων: Ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου δέν πρέπει νά φιλονικῇ, ἀλλ' ὀφείλει νά εἶναι ἡπιος πρὸς ὅλους, ἱκανός εἰς τό νά διδάσκῃ, ἀνεξίκακος καὶ νά σωφρονίζῃ μέ πραότητα ἐκείνους πού ἔχουν ἐνάντια φρονήματα. Ποῖος γνωρίζει, μήπως καμμιά φορὰ τοὺς δώσῃ ὁ Θεός μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. «Μήποτε δῶ αὐτοῖς ὁ Θεός μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τό ἐκείνου θέλημα», (Β' Τιμ. 2, 24-26).

Καὶ ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ λέγει ὅτι ὁ Θεός εἶναι Θεός ἐλέους, ἕκαστος ἁμαρτωλός δύναται νά σωθῇ, ἂν μετανόησῃ. «Ζῶ ἐγὼ λέγει Κύριος, οὐ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς, ὡς τό ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ζῆν αὐτόν». (Ἰεζεκιήλ 33,11).

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀγαθότητα καὶ φιланθρωπίαν καὶ τό ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἐπικαλούμενος ὁ θεῖος Παῦλος λέγει: «Ὁ Θεός ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν», (Τίτου 3, 5-6). Τό «λουτρόν δέ τοῦτο τῆς παλιγγενεσίας» εἶναι τό μυστήριον τῆς μετανοίας, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος πλύνει τὴν ψυχὴν του καὶ καθαρίζει τὴν συνείδησίν του. «Ἐάν δέ ἐν τῷ φωτί [τοῦ Θεοῦ] παριπατῶμεν – λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης-καὶ τό αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, (Α' Ἰωάν. 1,7).

Τοῦ λουτροῦ τούτου τῆς παλιγγενεσίας, δηλονότι τοῦ μυστηρίου τῆς μετανοίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ Τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο κοινωνός καὶ μέτοχος ἡ σήμερον

έορταζομένη καί τιμωμένη όσία Μαρία ή Αίγυπτία, ή όποία διά τοῦ σκληροῦ αὐτῆς ἀγῶνος καί βεβαίως τῆς δυνάμεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀπέπνιξε τά ἐγκλήματα τῆς ἁμαρτίας καί ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς τούς καρπούς τῆς μετανοίας, διό καί ἱκετεύομεν αὐτήν μετά τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ οἰκτειρῆσαι καί ρῦσαί ἡμᾶς ἀπό πάσης τῶν παθῶν ἡμῶν ἀκαθαρσίας, Ἀμήν.

Ἔτη πολλά καί εὐλογημένον Πάσχα!»

Εἰς τό πλαίσιον τῆς ἐπισκέψεως ταύτης εἰδήμονες ἐπιστήμονες τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἤρχισαν διά πρῶτον στάδιον τήν μελέτην αὐτῶν διά τήν στερέωσιν τοῦ βράχου τοῦ Σαρανταρίου καί τῆς Ἐκκλησίας ἐντός αὐτοῦ.